

8/4 1954

PM

Förste byråsekreterare Ekberg, FRA, besökte mig på uppdrag av byråchefen Kempe. Han berättade bl a att danskarna nu har tolv man i gång på fartygstrafiken, norrmännen har en man men har för avsikt att öka antalet mot Norra Ishavet, och FRA har tre man. Av dessa vill FRA dra in två. Då blir ändå kvar en sammanlagd skandinavisk insats lika stor som den tidigare har varit. Inriktningen av verksamheten är överenskommen mellan de tre länderna, så att vi kan räkna med att få lika mycket material som förut.

Jag sade att vi inte kan motsätta oss denna indragning under förutsättning av 1) att vi fortfarande får den baltiska kusttrafiken, som nu endast kommer från svenska FRA och som inte kan införskaffas genom visuell spaning och 2) att FRA vet att vi i fråga om radiospaningen kommer att ligga i händerna på danskarna. Sammanställningarna av fartygsörelserna kommer till ca 50% in över radiospaningen. Även om dessa 50% till en del kan ersättas genom visuell spaning sker det inte lika fort. Skulle det danska materialet upphöra, är vi beroende av att FRA omedelbart sätter in egen spaning, ty utan radiomaterialet kan vi inte fylla vår uppgift, som är att snabbast möjligt hålla försvarsledningen underrättad om fartygsammanslagningar särskilt i Östersjön.

30. 100 I för återlämning